

Harold Pinter, veritat i ficció

«El llenguatge avui en dia es fa servir per mantenir controlat el pensament»

Harold Pinter va néixer el 10 d'octubre del 1930 i va morir el 24 de desembre del 2008 a Londres. El dramaturg, poeta, guionista i actor anglès va rebre el Nobel de literatura el 2005. Escoltem el discurs d'acceptació que va fer.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=PH96tuRA3L0>

1. No hi ha distincions concretes entre realitat i ficció, ni entre el que és vertader i el que és fals. Una cosa no és necessàriament vertadera o falsa; pot ser al mateix temps vertadera i falsa.

2. Gairebé totes les obres neixen d'una frase, d'una paraula o d'una imatge. A la paraula l'acompanya ràpidament una imatge.

3. Sempre començo una obra anomenant els personatges A, B i C.

4. És un moment estrany, el moment de crear uns personatges que fins aleshores no han existit. Tot el que ho precedeix és irregular, vacil·lant, fins i tot al·lucinatori, encara que de vegades pot ser una allau imparable.

5. La posició de l'autor és estranya. D'alguna manera no és benvingut pels personatges. Els personatges se li resisteixen, no és fàcil conviure amb ells, són impossibles de definir. Per descomptat, no els pots manar.

6. Fins a un cert punt, pots jugar una partida inacabable amb ells al gat i al ratolí, a la gallina cega, a fet i amagar.

7. Però finalment trobes que tens persones de carn i ossos a les teves mans, persones amb voluntat i sensibilitats pròpies, fetes de parts que ets incapaç de canviar, manipular o distorsionar.

8. El teatre polític presenta una varietat totalment diferent de problemes. S'ha d'evitar els sermons sigui com sigui. El que és essencial és l'objectivitat. S'ha de deixar que els personatges respirin pel seu compte. L'autor no els ha d'obligar ni restringir perquè satisfacin els seus propis gustos, disposicions o prejudicis.

9. L'autor ha d'estar preparat per apropar-se a ells des d'una varietat d'angles, des d'un ventall ampli i desinhibit de perspectives que funcionin. Potser, de tant en tant, pot agafar-los per sorpresa, però donant-los la llibertat per anar allà on ho desitgin.

10. El llenguatge avui en dia es fa servir per mantenir controlat el pensament.

11. La vida d'un escriptor és extremadament vulnerable, amb prou feines és una activitat despullada. No tenim temps de plorar per això. L'escriptor fa una elecció i hi queda atrapat.

12. És cert que estàs exposat a tots els vents, algun d'ells realment gelats. Estàs sol, pel teu compte. No trobes refugi, ni protecció -si no és que menteixes.

13. En aquest cas, per descomptat, t'hauràs construït la teva pròpia protecció i, podríem dir que t'hauràs tornat un polític.

14. Quan mirem un mirall pensem que la imatge que ens ofereix és exacta. Però si et moues un mil·límetre, la imatge canvia. Ara mateix, nosaltres estem mirant un cercle de reflexos sense fi. I a

vegades l'escriptor ha de destrossar el mirall -perquè és a l'altre cantó del mirall on la veritat ens mira a nosaltres.

Foto: Martin Rosenbaum, www.nobelprize.org